

پیمار خاموش

الکس مایکلیدیس

ترجمه مریم حسین نژاد

نشر سینگ

نشان استاندارد بین المللی محیط زیست کاغذ بالک

برای تولید این کاغذ فرآیند شیمیایی انجام نمی‌گیرد. دوباره به چرخهٔ طبیعت بازی گردد و محیط زیست را آسوده نمی‌کند.

سرشناسه: میکلیلیدس، الکس، ۱۹۷۷ - Michaelides, Alex, 1977 -

عنوان و نام پدیدآور: بیمار خاموش / الکس مایکلیلیدس؛ مریم حسین نژاد.

مشخصات نشر: تهران: نشر سنگ، ۱۳۹۸.

مشخصات ظاهري: ۳۲۰ ص. / شابک: ۰-۱-978-622-95827-0 / وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا

یادداشت: عنوان اصلی: The silent patient, 2019.

موضوع: داستان‌های انگلیسی — قرن ۲۱، م / موضوع: English fiction — 21th century

شناسه افزوده: حسین نژاد، مریم، ۱۳۵۴ -، مترجم

ردیفه‌نامه کنگره: PZ۴ / ردیفه‌نامه دیوبی: ۸۲۳/۹۲ / شماره‌ی کتابشناسی ملی: ۵۶۹۳۷۲۸

سایت نشر سنگ:
www.sang publication.ir
نمایه ها در فضای مجازی:
@sang publication
پست الکترونیک نشر سنگ:
sang publication@gmail.com
شماره‌ی تماس و فضای مجازی: ۰۹۳۸ ۱۹۷۰ ۷۰۷۰

بیمار خاموش

رمان‌های روز دنیا - ۷
نویسنده: الکس مایکلیدیس
مترجم: مریم حسین زاد
ناشر: سنگ

چاپ اول: پاییز ۱۳۹۸
چاپ شانزدهم: پاییز ۱۴۰۳
شمارگان: ۵۰۰ نسخه
چاپ و صحافی: پردیس دانش
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۵۸۲۷-۰-۱

۱۴ جولای

نمی‌دانم چرا این را می‌نویسم.

حقیقت ندارد. شاید نمی‌دانم و فقط نمی‌دانم اهم چنین اجراهای به خودم بدهم.

حتی نمی‌دانم نامش را چه بگذارم؛ چیزی که نویسمش. حس می‌کنم می‌شود آن را دفتر خاطرات نامید. شبیه گفته‌هایی نیست که تاکنون اب زبان آورده‌ام. آنه فرانک^۱ دفتر خاطرات داشت، نه شخصی مثل من. نام «دفتر وقایع روز» هم خیلی برایش آکادمیک است، چون باید هر روز در آن بنویسم و چنین قصیدی ندارم. دلیل به کاری روزانه شود، هیچ وقت آن را نگاه نخواهم داشت.

شاید نباید برای آن هیچ اسمی بگذارم. چیزی بی‌نامی که گاهی در آن می‌نویسم. حالا بهتر شد. وقتی چیزی را به نام بخوانید، شما را وامی دارد بایستید و تمامش را ببینید یا سر درآورید که چه اهمیتی دارد. شما روی واژه متمرکز می‌شوید که ریزترین بخش و درواقع نوک کوه بخ است. هرگز با واژه‌ها این قدر راحت نبوده‌ام. همیشه به تصاویر می‌اندیشم و خودم را در آن‌ها تعریف می‌کنم. اگر به خاطر گابریل نبود، هیچ وقت نوشتنش را شروع نمی‌کردم.

۱. نویسنده‌ی یهودی آلمانی، متولد شهر فرانکفورت که پس از مرگش به واسطه‌ی چاپ دفتر خاطراتش (خاطرات یک دختر جوان) به شهرت رسید.

این اواخر به خاطر برخی چیزها حس می‌کنم افسرده‌ام. فکر می‌کردم با مخفی کردنش کار خوبی می‌کنم، اما او متوجه شد. البته او همه چیز را می‌فهمد. پرسید نقاشی چه طور پیش می‌رود و من گفتم که پیش نمی‌رود. لیوان شرابی به من داد و در حالی که او سرگرم پخت و پز بود، من پشت میز آشپزخانه نشستم.

دوست دارم گابریل را تماشا کنم که در آشپزخانه می‌چرخد. آشپز برازنهای است. عالی، کاردست و فوق العاده. برخلاف من که فقط خرابکاری می‌کنم.

گفت: «با من حرف بزن!»

«حرف ندار، فقط گاهی حسابی در خودم فرو می‌روم. حس می‌کنم توی گل شلپ‌شلپ می‌کنم.»

«چرا سعی نمی‌کنی آن‌ها را بنویسی؟ برخی چیزها را ثبت کنی. شاید کمکت کند.»

«بله، فکر کنم در بین نمی‌گایی. سعی خواهم کرد.»

«فقط حرف نزن عزیزم، اینجاست بد!»

«انجام می‌دهم.»

به سرزنشم ادامه داد، اما من حرقی نکرد، و چند روز بعد این دفترچه را نشانم داد تا در آن بنویسم. جلدی چرمی و سیاه و صفحاتی دارد و خالی زیادی دارد. سرم را روی نخستین صفحه‌ی دفتر گذاشتیم و نرمی‌اش را حس کرد. مدادم را تراشیدم و شروع کردم. حق با او بود. حال بهتری دارم. نوشتن یک جور آزادسازی است. یک جور تخلیه که می‌توانی با آن خودت را شرح دهی. به نظرم چیزی مثل درمان نیست.

گابریل حرفی نزد اما می‌توانستم حس کنم که حواسش به من است و اگر بخواهم راستش را بگویم، نوشتن این دفتر خاطرات را از این روز سرگرفتم که گابریل را خاطر جمع کنم و ثابت کنم که حالم خوب است. هیچ وقت نمی‌خواهم باعث ناراحتی او شوم یا کاری کنم که غمگین شود یا دردی حس کند. گابریل را خیلی دوست دارم. بی‌تردید او عشق زندگی من است. آن قدر زیاد دوستش دارم که گاهی خودم را از یاد می‌برم. گاهی فکر می‌کنم... نه. نمی‌خواهم درباره‌اش بنویسم.

این‌ها حاوی ایده‌ها و تصاویری خواهند بود که به شکل هنرمندانه‌ای به من الهام شده‌اند و اثر خلاقانه‌ای بر من داشته‌اند. من قصد دارم فقط از افکار مثبت، شاد و عادی برای تان بنویسم.
و به افکار دیوانه‌کننده اجازه‌ی ظهور نخواهم داد.